

1. rész kérdés: Mennyire csontosodott meg a pártstruktúra Fejér megyében és a régióban, mennyiben igazak a helyi hangok, amelyek szerint ez a terület „begyöpösödött”? A Nemzeti Választási Iroda adatai 1990-2018, illetve a szakirodalomban megismert módszerek (vagyis szavazóbázis-elemzés, orientáció-vizsgálat a társadalmi törésvonalak mentén) segítségével végeztem a munkámat és arra a megállapításra jutottam, hogy valóban jellemző a pártstruktúra megmerevedése mindhárom megyére, ugyanakkor az aktuális társadalmi eseményeknek és folyamatoknak is komoly szerepük van a választási eredmények kialakulásában. A területi listák mandátumeloszlásai alapján kimutattam pártpolitika polarizálódását, kétpárti szisztémává válását 2010-ig. Majd rámutattam arra, hogy a rendszer a baloldal és a liberális oldal fragmentálódása ellenére is alapvetően egy kétpárti struktúra.

2. rész kérdés: Hogyan alakult Beloiannis lakóinak választási magatartása a rendszerváltás után? Itt is a Nemzeti Választási Iroda adatait használtam. 2010-el bezárólag a területi listák és az egyéni választókerületek első fordulójának szavazatait, 2014-től az országos lista és az egyéni választókerületek szavazatait vettem figyelembe. Azt a megállapítást tettem, hogy a település lakóinak körében a baloldali pártok mindig jobb eredményt értek el, mint országosan pl. 2014-ben is közel 5%-on állt a Munkáspárt támogatottsága, amelyik országosan ekkor 0,5% körül mozgott. Az jelenthető ki, hogy a társadalmi környezet sokat számít az egyén politikai orientációjában, illetve az is, hogy egy határozottan elkülönülő közösség politikai hagyományai csak viszonylag lassan változnak.

3. rész kérdés: Területileg mennyire kompakt egységek a régió választókerületei? A kérdés vizsgálatára két egyszerű alakmutatót alkalmaztam: a Schwartzberg és a Roeck teszteket. Azt állapítottam meg, hogy Fejér megye választókerületei voltak a legkompaktabbak a három megye közül, de mindenhol voltak aránytalanabb alakú választókerületek. Emellett azt a kritikát fogalmaztam meg az alakmutatókkal szemben, hogy ugyan alkalmasak annak kimutatására, ha egy választókerületnek különös az alakja, de önmagukban választókerületi machinációk bizonyítására nem használhatók, mert kialakításuk egyéb szempontok bevonásával – mint például a népesség eloszlása, a természetföldrajzi akadályok, vagy a települések funkcionális összetartozása – sokszor árnyalható és indokolható.

4. rész kérdés: Milyen a választópolgárok számának arányossága a választókerületek között? A Nemzeti Választási Iroda adatait (1990-2018), illetve a 2001-es népszámlálás adatait használtam. Választókerületenként egy táblázatba vittem a választási névjegyzékben szereplők számát minden választási évben, majd megyénként átlagot és szórást számoltam (külön a 2010-ig, illetve a 2014-től működő rendszert). Azt állapítottam meg, hogy a megyékben eltérő dinamikával változott a képviselő arányossága, de 2010-re egyértelműen aránytalanná vált a rendszer, viszont a 2014-es átalakítás sem tűnik stabilnak. Az arányok megváltozásának okait a dezurbanizációs és szuburbanizációs folyamatok, a területi egyenlőtlenségek és a népesség előregedésének eredményeként határoztam meg.

5. rész kérdés: Figyelembe veszi-e a kisebbségek helyzetét akár a korábbi, akár a jelenlegi választókerületi struktúra? A 2011-es népszámlálás adatait használtam. A német kisebbség arányát vittem térképre települési léptéken, és azt állapítottam meg, hogy mind a megyehatárok, mind a választókerületek határai felszabdalgják a német etnikai szigetet a régióban, ami miatt előnyös lehet a régiós választókerületek kialakítása. Azt is megállapítottam, hogy a KSH településekre vonatkozó munkaerő vonzáskörzeti térképe is ezt támasztaná alá, illetve, hogy ez segítené a regionális identitás kialakulását is.